

IEPAZĪSTAM SAVĒJOS

*“Nezaudēt cilvēcību, sapratni un iejūtību
jebkuros apstākļos, lai kas arī notiktu”*

Saruna ar Jelgavas pilsētas bibliotēkas Informācijas nodaļas
bibliotekāri **Ingu Lapiņu**

Ingas ikdienu pāriet stratēģiski svarīgā vietā - bibliotēkas Informācijas centrā, tēlaini izsakoties - bibliotēkas smadzeņu centrā. Tā ir vieta, kurā apmeklētāji var uzdot visnegaidītākos un visneiedomājamos jautājumus. Apbrīnojams ir Ingas miers un spēja tikt galā ar visiem šiem jautājumiem

Lūdzu pastāsti par savu profesionālo pieredzi !

Mana pirmā darba vieta ir Tautas daiļamatniecības un suvenīru ražošanas apvienības „Daiļrade” Jelgavas filiāle, kurā es strādāju par audēju. Es audu lina sedziņas un galdautus.

Kur tu mācījies aust?

No sākuma mājās audu prievītes. To es iemācījos pašmācības ceļā. Vidusskolā es sāku apmeklēt aušanas studiju Jelgavas rajona kultūras namā. Sākumā skolas brīvlaikā piestrādāju „Daiļradē”, tur audu tautastērpu vestes. Vēlāk es arī pati sev uzaudu tautastērpu – Zemgales vesti, jostu un brunčus.

Ko tu darīji pēc vidusskolas beigšanas?

No sākuma strādāju „Daiļradē” – audu lina sedziņas un galdautus. Paralēli darbam gāju pie gleznotāja Ulda Rogas Jelgavas pilsētas kultūras namā mācīties zīmēt un gleznot.

Tad iestājos Liepājas Pedagoģiskajā akadēmijā. Mana specialitāte ir sākumskolas un pamatskolas vizuālās mākslas skolotāja.

Kā tu nokļuvi bibliotēkā?

Es strādāju skolā, mācīju vizuālo mākslu, rokdarbus, arī matemātiku, latviešu valodu un lasīšanu. Tomēr sapratu, ka skola nav mana īstā vieta. Nolēmu pamēģināt kaut ko citu. Pastrādāju laikrakstā „Zemgales Avīze” par žurnālisti, tur rakstīju par kultūru un mākslu. Intervēju kultūras darbiniekus, māksliniekus. Tas bija ļoti interesanti un aizraujoši.

Kādu laiku strādāju Jelgavas naftas bāzē un Jelgavas pilsētas kultūras namā par sekretāri. Kolēģe man ieteica strādāt bibliotēkā. Tā es sāku strādāt Jelgavas Zinātniskās bibliotēkas Mākslas lasītavā par bibliotekāri. Pēc trim nostrādātiem gadiem nonācu Pārlielupes bibliotēkā, kur nostrādāju deviņus gadus. Sekoja piedāvājums atgriezties Jelgavas pilsētas bibliotēkā – Informācijas centrā.

Kas tev patīk bibliotekāra darbā?

Man patīk palīdzēt cilvēkiem atrast vajadzīgo informāciju, iepazīt jaunākās grāmatas un novadniekus. Labprāt izgatavoju dažādus uzrakstus un lasītāju kartes.

Tavas domas par bibliotekāra darba prestižu šodien?

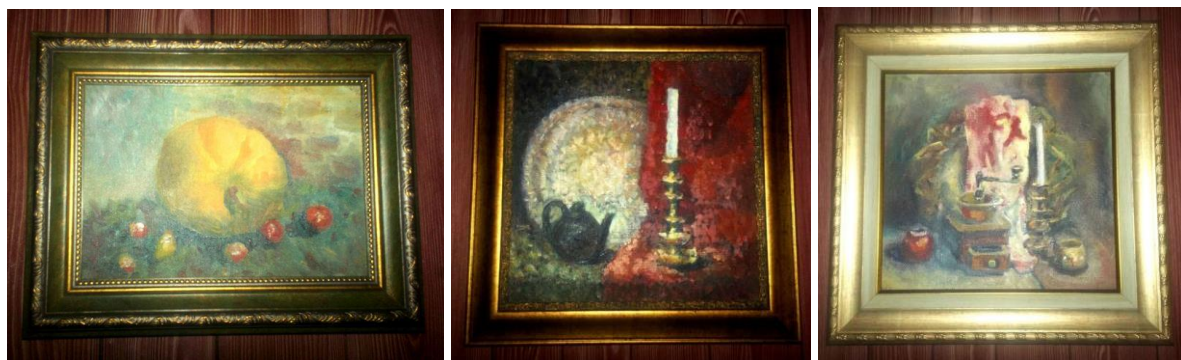
Man grūti spriest par prestižu, bet, manuprāt, tas ir ļoti svētīgs un sabiedrībai vajadzīgs darbs.

Kā tu pavadi savu brīvo laiku?

Man patīk ceļot, ne tikai uz ārzemēm, bet arī pa Latviju. Ir tik daudz vietu Latvijā, kurās vēl nav būts un ir vietas, kurās gribas atgriezties vēl un vēl, piemēram, Liepājā, Kuldīgā, Jūrmalā un Valmierā. Es daudz lasu, risinu krustvārdu mīklas (minot žurnāla „Ieva” krustvārdu mīklas, esmu laimējusi zīda apgleznošanas un auduma apdrukas kursus), fotografēju, labprāt apmeklēju koncertus un teātra izrādes, skatos filmas, gatavoju ēdienus, gleznoju. Mani interesē dažādi rokdarbi. Vasarā peldos upē un jūrā. Esmu mācījies pie mākslinieka Raita Junkera mākslas studijā „Mansards”, man ir bijušas trīs personālizstādes – Zaļenieku kultūras namā 2014.gadā bija manu gleznu un tekstiliju personālizstāde, 2015.gadā Pārlielupes bibliotēkā un 2017.gadā Vircavas bibliotēkā – manu gleznu personālizstādes.

Personālizstādes atklāšanā Zaļenieku kultūras namā 2014. gadā.

Gleznas no Ingas personālizstādes Pārlielupes bibliotēkā 2015.gadā.

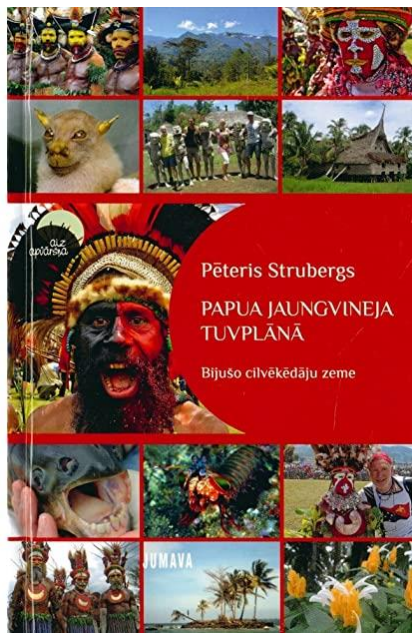
Gan Jelgavā, gan Liepājā, esmu dziedājusi folkloras ansambļos, Jelgavā – Jelgavas rajona kultūras nama folkloras ansamblī „Novadnieki” un Jelgavas pilsētas kultūras nama folkloras ansamblī „Dimzēns”, Liepājā – Liepājas Pedagoģiskās akadēmijas folkloras ansamblī „Rūta”.

Liepājā apmeklēju Ērika Vilsona eksperimentālo teātra studiju. Piedalījos Ērika Vilsona lugas „Daudz laimes!” teātra iestudējuma filmēšanā. Esmu filmējusies „Hipotēku bankas” reklāmā „Ātrāk uz jaunām mājām!”

Man patīk piedalīties dažādās loterijās un konkursos. Te nu sākas mans interesantais un veiksmes pilnais stāsts. Četrus gadus pēc kārtas esmu laimējusi ārzemju ceļojumu - uz Ēģipti, Norvēģiju, Nīderlandi un Franciju. Piedaloties tirdzniecības centra „Pilsētas Pasāža” rīkotajā pusgadu ilgajā SMS viktorīnā, laimēju ceļojumu uz Ēģipti. Piedaloties „VIVO centra” rīkotajā latviešu tautas mīklu konkursā, laimēju ceļojumu uz Norvēģiju. Pērkot matu krāsu veikalā „Drogas” un reģistrējot čeku, laimēju braucienu uz Amsterdamu un ekskursiju uz Keukenkopfas tulpju dārzu. Iegādājoties batoniņus „Bounty” dažādās tirdzniecības vietās un reģistrējot čekus, laimēju braucienu uz Nicu.

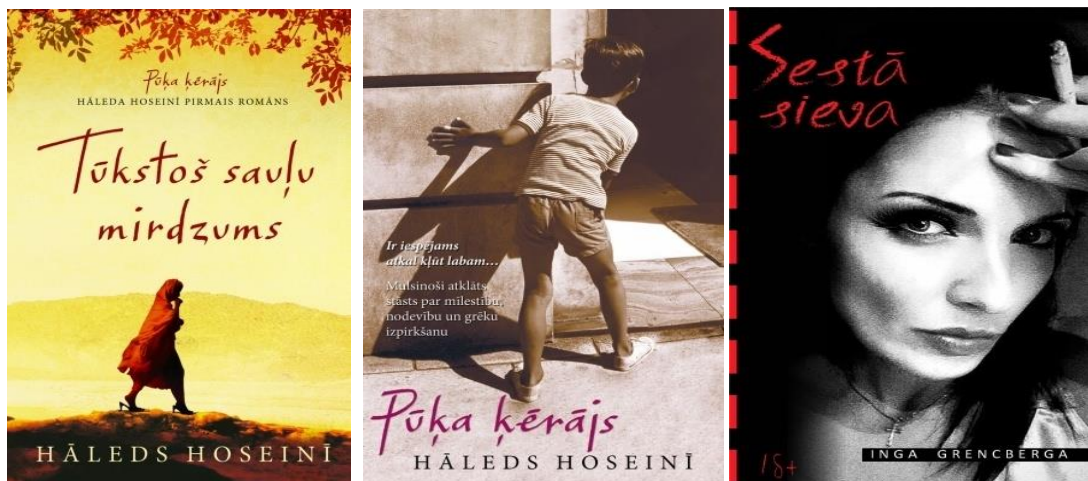
Kādas grāmatas tu pati lasi?

Šobrīd lasu Pētera Struberga ceļojuma grāmatu no sērijas „Aiz apvāršņa” „Papua Jaungvineja tuvplānā”.

Mani interesē grāmatas, kas uzrunā un aizrauj jau no pirmajām lappusēm, burtiski ierauj sevī iekšā. Labprāt lasu ceļojumu aprakstus, piemēram, Laines Pērses grāmatas „Ar stopiem apkārt pasaulei”, Pētera Struberga ceļojumu aprakstus, arī biogrāfiskus romānus, patīk Dafnes di Morjē, Luīzes Begšeivas un Sofijas Kinselas romāni.

Iesakū izlasīt Hāleda Hoseini romānus: „Tūkstoš sauļu mirdzums”, „Pūķa ķērājs” un Ingas Grenčbergas darbu „Sestā sieva”:

Kādas ir tavas dzīves galvenās vērtības?

Manas dzīves galvenās vērtības ir garīgās vērtības. Tādas kā godīgums, uzticība, draudzība, mīlestība, patriotisms, latviskums.

Cilvēks, kurš atstājis uz tevi paliekošu iespaidu?

Tā ir mana mamma, kura mani atbalsta un sniedz man vērtīgus un noderīgus padomus.

Ko tu novēlētu jauniešiem, kurš domā kļūt par bibliotekāru ?

Lasīt daudz grāmatu, lai zinātu, ko ieteikt lasītājiem, mācīties meklēt informāciju un pats galvenais – gribēt palīdzēt cilvēkiem atrast meklēto.

„Brīvais mikrofons ” - kāds novēlējums, aktualitāte ...

Novēlu nezaudēt cilvēcību, sapratni un iejūtību jebkuros apstākļos, lai kas arī notiktu!

Ar Ingu Lapiņu sarunājās Komplektēšanas un apstrādes nodaļas vecākā bibliotekāre Anita Vecele.